

Kovács András Ferenc

A NYELSZI BÁRDOLATLANOK

*Kortárs, alkalmi függelék –
Arany-bicentenáriumra*

*„Fosztanám a tollat, tudni-
Illik a...
De amiről szólni sem po...
Litika.”
(Arkádia-féle, 1853)*

*„Szó bennszakad, hang fennakad,
Lehellet megszegik.”
(A walesi bárdok, 1857)*

Nem várt király, glancolt király
Érdek takart lován
Feszít – nép hátán is megél
Sok tarha tartomány.

Elszánt király, hibbant király
Lőn Első Eduárd –
Hajbók, gaz udvaroncival
Hős Walesről eldumált...

Mi történt Montgomeryben?
Ország-szerin, tova,
Felség, parázsló vágta volt!
Honnan? S megint hova?

Sehonnan, Sire! Bár némi tűz,
Kis hő keletkezett –
Ötszáz hevült bárd nem fogott
Dicsőn veled kezet...

Nevem *ki diccsel ejtené*,
Most lesz-e walesi bárd?
Ifjabb agg leskel nyeldesőn,
Hogy kegybe felcibáld!

Tolong, hogy *zengje tetteim*
Bősz, bátor bárdcsapat?
Ha kell – asztalra, húrba vagy
Bő lé zsírjába csap!

Ha nem zeng bárdolatlanul –
Itt éhen hal a bárd!
Bitor király vigyorra ráng,
Mint széles alabárd.

Jer, Szőr, tanácsi szolga, gyűjts
Gyuvatlan bárdokat –
Tálent, ki egy tálból velünk
Hatalmat mártogat!

Perkálj, király! Nyerget cserélj
Hazánk *fakó lován...*
Haddlám, tahó bárd *mennyit ér*,
Ha fánk van, szósz, tokány?

Harácson fánkot süttetett,
Szent szószot kavart a séf,
Fölfortyogott a híg tokány –
S hemzsegtek aljasék...

Te séf, a lének adj esélyt!
Sürögjön konyha, stáb!
Mészáros, vágj belé kövért!
Rotyogjon a konc, a táp!

Hű, Szőr! Szerezz szárnyas gebét,
Málházz föl egy Pegazt –

Sajtós csoport, közszolga hord
Hátára ezt meg azt...

Legyen hitelvi szósz, tokány,
Mokány szöveg, szakács!
Farsangi fánk, könyvmáglyaláng –
Ötszázötven rakás!

Vidulj, Pegaz! Repesve vidd
E lakmát Walesbe el –
Nem fúj gúnydalt a korcsmabárd,
Ha csámcsog s nyeldekkel.

*S a nép, az istenadta nép,
Tarháljon tarhonyán –
Egyék izét, s boldog legyék
Zabráló tartomány...*

*Mint akarom, mintabarom
Tenyésszen – edukált
Bárd egy se merje dallani, hogy
Ne éljen Eduárd!*

Kor és szellem ma destruált!
Művészi, léha stáb
Hasát telítse, s lel hazát,
Ha hajlong – még alább!

Asztalhoz, bárdolatlanok!
Belakhatsz, nyegle Wales –
Mindig te nyersz, mindent benyelsz,
Benyalsz és elheversz.

Vesszen, ki nyelvel, s nem nyelős,
Ki ellenem szegül,
S gerincnél *lágább ének* új
Hevén nem lelkesül.

Nagyúr, ne hős időd rabold,
De lelket rekvirálj!
A honni költés fölvirágz!
Te tetted ezt, király!

Nos, esett-e Montgomeryben
Ötszáz kis tűzeset?
Most bárdok cége, mint a bűn,
Köröttem hűn pezseg...

Nyalás nyeléssel passzol itt.
Lásd, Szőr, ma pont mit ér –
S mily hasznot hajt, ha fölbuzog
A pártos honfivér?

Világ megáll, csodál, megáld,
Csipás szemet mereszt:
Az angol líra újra él!
Király, te tetted ezt!

Van őstehetség, millió!
Nívó van végre, Sire!
Híred szárnyalják brit idők –
Ripők had érted ír!

Eltárskirály, öngólkirály,
Magas kézcsókkirály
Honában mély *földszint az ég* –
De van még jobb irány!

Van alagsor, névsor, offshore is –
Van küldetés, irány!
Van eszköz – *szájnak ingere*,
Mit szürke cél kihány...

Ötszázötven nyalongva ment
Fánkzsírba, milliók –

Zsarnok zsebéből zengik ők,
Hogy zsoldban írni jók!

Na, danoljanak, csak írjanak
Bérszagra gyűlt vadak –
A többi sápadt, néma lap,
Aktákba hűlt adat...

Nincs ebbe' nagy kunszt, csak homály,
Vak szégyen, balladás –
Kitartott hangon harsonáz
A vétkes hallgatás.

Nincs benne bárd, se drámai
Feszkó, se ballada,
Csak vérfagyasztó csend – a nyelv,
A szó megalvada...

Elvárt király galoppra vált
Népnek *fakó lován* –
Ország s dicsőség gázol át
Pénzelt dalok porán.

*(A versben szereplő, dőlten szedett sorok, felsorok, szókapcsolatok természetesen
A walesi bárdok balladájából valók s valának. Tisztelet és köszönet értük Aranyinak.)*